

ÇOCUK HAKLARI HAKKINDA

Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 20 Kasım 1989 tarihinde kabul edilmiş ve 2 Eylül 1990 tarihinde de yürürlüğe girmiştir. Türkiye de dâhil olmak üzere yaklaşık 142 ülke sözleşmeyi imzalamış ya da onay ve katılma yoluyla taraf devlet durumuna gelmiştir. Türkiye, Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni 2 Ekim 1995'te uygulamaya başlamıştır. Sözleşmeyle çocuk haklarının korunması amaçlanmış ve taraf devletlerin sözleşme maddelerine kesinlikle uymaları gerektiği hükme bağlanmıştır.

Dünyadaki neredeyse tüm ülkeler, 1989 Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'yi (ÇHS) yürütmeyi kabul etmiştir. Bu Sözleşme; sivil, kültürel, ekonomik, siyasi ve sosyal haklar olduğu gibi insancıl hukuk da dâhil, sadece çocukları ilgilendiren tüm uluslararası insan haklarını kapsamak üzere geliştirilmiş ilk araçtır.

Sözleşme'nin 4 adet yol gösterici ilkesi bulunmaktadır ve bu ilkeler hakların tümünün yerine getirilmesi için temel gerekliliklerdir.

AYRIMCILIK YAPMAMA

Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin 42 maddesi dinleri, ırkları veya yetenekleri ne olursa olsun, ne düşündükleri veya söyledikleri gözetilmeksizin, kültürleri ne olursa olsun; kız veya erkek, zengin veya fakir fark etmeksizin TÜM çocukların haklarına ilişkindir.

ÇOCUĞUN ÜSTÜN YARARI

Çocukları etkileyebilecek yönde verilen her karar veya yapılan her işlem, her zaman için onların üstün yararına öncelik tanınmalıdır.

ÇOCUĞUN VARLIĞINI VE GELİŞİMİNİ SÜRDÜRMEK İÇİN SAĞLAMA

Her çocuğun doğal olarak yaşama hakkı vardır. Onlara gelişmeleri ve potansiyellerini gerçekleştirebilmeleri için her fırsatın temin edilmesi, karar verme yetkisine sahip bireylerin sorumluluğundadır.

KATILIM

Çocuklar kendi yaşam ve tecrübelerinin uzmanlarıdır ve kendilerini etkileyecek kararlarda onlara danışılması gerekmektedir. Her çocuğun kendi düşüncesini ifade etme hakkı vardır ve haklarının en iyi şekilde nasıl korunacağı ve yerine getirileceğine ilişkin tavsiye ve değerli bilgiler verebilirler.

